

de Tamboer Maitre

Extra uitgave bij gelegenheid van het 10-jarig bestaan van
de Limburgse Bond van Tamboerkorpsen.

Maandelijks Kontaktorgaan van de Limburgse Bond van Tamboerkorpsen

Beschermheer: *Mr. Dr. CH. J. M. A. VAN ROOY, Commissaris der Koningin
in de provincie Limburg*

Redactie: W. Pilich, Irenestraat 74, Nieuwenhagen
tel. 04443 - 2415
W. Starmans, Wijenweg 197, Treebeek
tel. 045 - 212536

Voorzitter:
Hub Jongen, Heerlen
Grashroekerweg 141
Tel. 045-711347

Secretaris:
M. Beckers, Reuver
Karel Doormanlaan 24
Tel. 04704-1727

Penningm.-Administrateur:
C. Timmermans, Steyl-Tegelen
Parkstraat 7 - Tel. 04706-2748

Postgiro: 17 50 143
Boerenleenbank, Tegelen
Bankgiro: 15 05 02 966

extra uitgave in verband met het 10-jarig bestaan
van de Limburgse Bond van Tamboerkorpsen.

December 1971

proficiat !

Bij het 10-jarig bestaan van de Limburgse Bond van Tamboerkorpsen hebben wij gemeend een extra uitgave van het contact-orgaan "De Tamboer-Maitre" te moeten laten verschijnen. In deze uitgave publiceren wij ook een stukje "geschiedenis" van de L.B.T. Voor het samenstellen van dit geschrift zijn wij veel dank verschuldigd aan secretaris M. Beckers uit Reuver, die ons de notulen van vergaderingen en andere bijzonderheden ter beschikking stelde. Van veel waarde waren ook de inlichtingen van de personen, die er in de beginperiode bij zijn geweest en ook in deze uitgave aan het woord komen: de heren E. Wijnands Swalmen; G. Jurjus Treebeek; J. Boermans Nieuwenhagen en J. Schreibers Kerkrade.

Onze speciale dank willen wij hierbij richten aan beschermheer Mr. Dr. Ch. J. M. A. Van Rooy en bondsvoorzitter Hub Jongen voor de treffende voorwoorden.

De Limburgse Bonds van Tamboerkorpsen bestaat 10 jaar en de redactie van het contact-orgaan sluit zich gaarne aan bij de vele gelukwensen, PROFICIAT !

De Redactie.

vitaal

Uw verzoek om een woord in Uw feestnummer te schrijven bij de viering van Uw 10-jarig bestaan, geeft mij de gelegenheid nog eens mijn waardering en bewondering uit te spreken voor Uw werk.

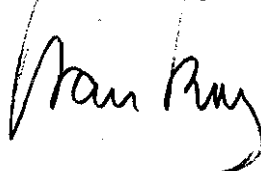
Ik wil met nadruk herhalen wat ik bij gelegenheid van het kampioensconcours 1970 schreef, dat naar mijn mening deze vorm van vrijetijdsbesteding een zeer verantwoorde is, waaraan niet alleen de beoefenaars zelf hun plezier beleven, maar ook de velen die Uw concoursen en festivals bezoeken.

Het verheugt mij dat een nog steeds groeiend aantal korpsen toetreedt tot de Limburgse Bond van Tamboerkorpsen en aldus de vitaliteit bewijst waarin Uw Bond verkeert.

Limburg heeft op muzikaal gebied een naam hoog te houden en hieraan werkt U op daadwerkelijke en voortreffelijke wijze mee.

Ik mag bij deze gelegenheid de wens uitspreken dat Uw werk op dezelfde wijze voortgang moge vinden tot vreugde van Uw leden en tot plezier van hen die Uw muziek be-

DE COMMISSARIS DER KONINGIN
IN DE PROVINCIE LIMBURG,

Mr. Dr. Ch. J. M. A. van Rooy.

tevredenheid

Een terugblik op de eerste 10 jaren van het bestaan van onze Bond geeft reden tot tevredenheid over de bereikte resultaten. Wij zijn een grote organisatie geworden en dat vereist, dat een ieder van ons op de hem toevertrouwde plaats zijn best zal moeten doen en daarbij het algemeen belang van onze Bond soms moet laten prevaleren aan het incidentele belang van eigen vereniging en dit kost moeite en inzicht in dit belang. Onze Besturen zowel het Hoofd-bestuur als de Districts-besturen moeten door hun inspraak de besluiten op het plateau van "het algemeen belang" gezien, nemen. De constitutie van de leiding van onze Bond is daarop gebaseerd.

Deze herdenking van ons 10-jarig bestaan moet voor allemaal een aanmoediging zijn om, ieder in de hem toegewezen functie ons best te doen. Ik vertrouw hierop voor de toekomst en dan zal onze Bond het haar gestelde doel: vrijetijds-besteding voor onze jeugd met sukses verder kunnen uitvoeren in het belang van ons gewest. Dit is mijn hartewens en ik vertrouw, dat deze wens gerealiseerd zal worden.

Uw voorzitter.

HUB JONGEN.

10 jaar limburgse bond van tamboerkorpsen

16 September j.l. was het 10 jaar geleden, dat de R. K. Limburgse Bond van Muziekgezelschappen officieel de eerste aanstoot heeft gegeven tot samenbundeling van de Limburgse tamboerkorpsen. Aan dit feit mag men niet zo licht voorbijgaan, gezien de ervaring in het verleden, waarbij bleek dat men de tamboerkorpsen maar moeilijk tot samenwerking in één organisatie kon bewegen. De Limburgse Bond van Tamboerkorpsen telt momenteel zo'n 200 aangesloten korpsen en dit bewijst dan wel de kracht van deze bond. De benjamin onder de zeven bonden, aangesloten bij de Stichting Federatie van Katholieke Muziekbonden in Nederland, is nu "tiener" geworden, zij het dan een behoorlijke uit de kluiten gewassen jongeling. Men kan wel stellen, dat de Limburgse Bond van Tamboerkorpsen aan het haar gestelde doel: "de tamboerkorpsen in Limburg te verenigen, de bloei der korpsen te bevorderen, hun gezamenlijke belangen te behartigen, mede te werken aan de verheffing van het cultureel-maatschappelijk leven in de provincie Limburg en een gezonde vrijetijds-besteding, in het bijzonder van de jeugd, door middel van de instrumentale muziek te bevorderen" volledig heeft beantwoord. Het ging niet altijd over rozen, veel moeilijkheden heeft het bestuur moeten overwinnen. Maar er werd in het belang van de Limburgse tamboerkorpsen veel vruchtbaar werk verzet. Wij hebben gepoogd een en ander de revue te laten passeren, waarbij men een indruk kan krijgen van de ontwikkelingen van de tamboerkorpsen in Limburg in de Limburgse Bond van Tamboerkorpsen.

SAMENWERKING

Onder invloed van de Amerikaanse-Canadese-Engelse en Schotse drummers, schoten na de tweede wereldoorlog de zelfstandige tamboerkorpsen in allerlei bezettingen als paddestoelen uit de grond. Harmoniën en Fanfarekorpsen - Schutterijen en Gymnastiekverenigingen richtten, om hun aanzien te verrijken, drumbands op. Het waren de fluit- en tamboerkorpsen - verschillende van deze bestonden reeds van vóór de tweede wereldoorlog - die de eerste bescheiden pogingen ondernamen om zich te organiseren. Zo waren het de bond St. Christoffel uit het noordelijker deel van Limburg, in het midden van onze provincie de Midden-Limburgse Bond en in het zuiden de Zuid-Limburgse Bond. Deze bonden die in hun regio werkten, hadden evenwel niet het resultaat wat de oprichters van deze organisaties er van verwacht hadden. De sterkste van deze telde niet meer dan hooguit enkele tientallen korpsen. Tot een gezamenlijke samenwerking is het echter nooit gekomen. Aan de chaotische toestand, die er in de Limburgse tamboerwereld heerste, werd in 1961 een einde gemaakt.

OPRICHTING BOND VAN TAMBOERKORPSEN

Op initiatief van het bestuur van de R. K. Limburgse Bond van Muziekgezelschappen, onder voorzitterschap van wijlen de heer W. E. A. Scheelen - eermalig burgemeester van Simpelveld - werden stappen ondernomen om de Limburgse tamboerkorpsen te organiseren in de gelederen van de R. K. Limburgse Bond van Muziekgezelschappen. Het bestuur zocht contact met enkele bekende personen uit de tamboerwereld en nodigde deze uit voor een bespreking in Hotel Roberts te Heerlen om de mogelijkheid te onderzoeken de tamboerkorpsen in hun bond te organiseren. Het resultaat was, dat er een circulaire verzonden werd aan alle korpsen, waarvan de correspondentie-adressen bekend waren, om deze uit te nodigen voor een vergadering, met als doel; te komen tot het organiseren van de tamboerkorpsen. 21 Korpsen gaven aan deze oproep van de R. K. Limburgse Bond van Muziekgezelschappen gehoor. De vergadering, die op 21 februari 1961 in Hotel Roberts te Heerlen plaats vond, werd voorzeten door de heer J. Boermans, bij afwezigheid van bonds-voorzitter burgemeester

Scheelen. Verder waren aanwezig de heren Rongen en Smeets, resp. secretaris en penningmeester. Het bleek al ras, dat deze vergadering niet zo vlot zou verlopen zoals men dit aanvankelijk voorgesteld had. Dank zij de overtuigingskracht van de heer Boermans kwam men toch tot positieve besluiten, er werd een commissie samengesteld.

De volgende heren hadden hierin zitting: M. Beckers Reuver - J. Schreibers Kerkrade - A. Kastermans Versiliënbosch - A. Haberson Schinveld - J. Kel Treebeek - W. Hollanders Heerlen en W. Pilich Nieuwenhagen. Deze commissie had tot taak de opbouw van de aanstaande organisatie op papier te zetten, en een concept van diverse reglementen op te stellen. Als secretaris werd aangewezen de heer W. Pilich. Na verschillende werkvergaderingen kon de commissie van voorbereiding het volgende patroon voorleggen. Als naam stelden zij voor: R. K. Limburgse Federatie van Fluit- en Tamboerkorpsen en Drumbands en zou een onderdeel van de R. K. Limburgse Bond van Muziekgezelschappen vormen met als leiding een eigen bestuur, dat zou bestaan uit 3 kandidaten uit het zuiden, 1 kandidaat uit Midden-Limburg en 2 kandidaten uit Noord-Limburg. De voorzitter moest een neutraal persoon zijn, aan geen vereniging verbonden. Tevens konden zij een concept van het reglement en concoursreglement voorleggen. De officiële oprichtingsvergadering vond plaats op 16 september 1961, eveneens in Hotel Roberts Heerlen. Burgemeester Scheelen, die de vergadering opende, gaf een toelichting omtrent de maatschappelijke belangen die de R. K. Limburgse Bond van Muziekgezelschappen de aangesloten verenigingen te bieden had. Het bestuur werd als volgt samengesteld: J. Kel Treebeek (vice-voorzitter) - M. Beckers Reuver (secretaris) - H. van Zijl Schaesberg (penningmeester) - G. Jurjus Treebeek - E. Wijnands Swalmen. De R. K. Federatie van Fluit- en Tamboerkorpsen was een feit, de commissie van voorbereiding had haar taak volbracht. Tijdens de volgende vergadering op 16 december 1961 werd door Burgemeester Scheelen de heer Hub Jongen als voorzitter voorgedragen. De heer Jongen, die als wethouder van Heerlen en lid van de Provinciale Staten zijn sporen in de politiek maar ook op sociaal vlak verdiend heeft, werd met volle instemming van de vergadering benoemd als voorzitter. Burgemeester Scheelen hoopte, dat de R. K. Limburgse Federatie van Fluit- en Tamboerkorpsen en Drumbands zou moge groeien en bloeien. Deze hartewens is wel vervuld.

GROEI

Bij het tot stand komen van de R. K. Limburgse Federatie van Fluit- en Tamboerkorpsen en Drumbands hadden zich op de oprichtings-vergadering, op 16 september 1961, 27 lidkorpsen aangemeld. Gestadig werd dit aantal opgevoerd en in 1967 had men de 100ste mijlpaal bereikt en kon de secretaris het 100ste lid inschrijven. In 1969 stonden 150 verenigingen ingeschreven en momenteel heeft men het aantal van 200 bereikt. Deze groei is wel de hooft van de initiatiefnemers geweest, maar dat de organisatie een dergelijk omvang zou bereiken had men toch niet verwacht. De regelmatige uitbouw blijkt wel uit onderstaand overzicht:

1961	-	27 lidkorpsen	1967	-	118 lidkorpsen
1962	-	42 lidkorpsen	1968	-	140 lidkorpsen
1963	-	50 lidkorpsen	1969	-	162 lidkorpsen
1964	-	62 lidkorpsen	1970	-	180 lidkorpsen
1965	-	75 lidkorpsen	1971	-	200 lidkorpsen
1966	-	94 lidkorpsen			

Gestart als onderdeel van de R. K. Limburgse Bond van Muziekgezelschappen bleek in 1964, dat het doeltreffender zou zijn als zelfstandige organisatie verder te werken. Een nauwe binding met de Limburgse Bond van Muziekgezelschappen wordt echter

nog steeds onderhouden. Als afgevaardigde van de Limburgse Bond van Muziekgezelschappen woonde de heer Boermans als waarnemer de vergadering en van de Limburgse Federatie van Fluit- en Tamboerkorpsen en Drumbands bij en de heer Hub Jongen nam deze taak waar bij de Limburgse Bond van Muziekgezelschappen. De samenwerking tussen de beide Limburgse bonden is soepel en hoewel er een breuk dreigde te ontstaan heeft men elkaar thans weer gevonden. In oktober 1965 werd de Limburgse Federatie van Fluit- en Tamboerkorpsen als zevende bond opgenomen bij de Stichting Federatie van Katholieke Muziekbonden in Nederland; zodat men ook landelijk georiënteerd raakte en hierdoor van grote betekenis is geweest bij de ontwikkeling van de tamboerkorpsen in de Federatie van Katholieke Muziekbonden in Nederland op landelijk niveau. De naam werd gewijzigd in Limburgse Bond van Tamboerkorpsen, afgekort in L. B. T. Bij koninklijk Besluit d. d. 13.12.1965 werden de statuten koninklijk goedgekeurd.

Organisatorisch heeft de Limburgse Bond van Tamboerkorpsen steeds een vooruitstrevend beleid gevoerd. Tekenend hiervoor is wel de indeling in districten in 1966. Waarbij het bondsgebied in 6 regio's werd gedeeld. Dit was vooral organisatorisch van groot belang. De diverse districten kozen een eigen bestuur en van elk dezer besturen nam één persoon zitting in het hoofdbestuur van de Limburgse Bond van Tamboerkorpsen. Men kreeg zodoende meer inzicht in het wel en wee van de aangesloten verenigingen te meer daar de korps-afgevaardigden op districts-vergaderingen meer vrijuit plegen te spreken. Door voeling te houden met de districts-besturen zijn deze ook rechtstreeks betrokken bij besluiten die genomen moeten worden. Een democratische opzet die alle lof verdiend en die reeds veel vruchten heeft afgeworpen. Het noordelijkste district werd zo groot, dat men in 1970 besloot dit district te splitsen, zodat de Limburgse Bond van Tamboerkorpsen thans 7 districten telt.

BESCHERMHEER

Bij de overheid heeft de Limburgse Bond van Tamboerkorpsen steeds een open oor gevonden. Het is vooral een verdienste van onze bondsvoorzitter Hub Jongen, dat Mr. Dr. Ch. J. M. A. Van Rooy, Commissaris van de Koningin in de provincie Limburg het beschermheerschap van de Limburgse Bond van Tamboerkorpsen aanvaardde. De L. B. T. mag zich verheugen in zijn bijzondere belangstelling, die door de aanwezigheid bij meerdere gelegenheden van zijn grote belangstelling getuigde. Om haar waardering te tonen toog een dertigtal korpsen, waarbij vooral de jeugd zich niet onbetuigd liet, op zaterdag 9 september 1967 naar Maastricht om voor de beschermheer te defileren. De heer Van Rooy had voor ieder korps een verrassing in petto, want zij ontvingen allen van hem persoonlijk een prachtig herinneringsvaantje. Bij de hierna volgende ontvangst door de heer en Mevrouw Van Rooy van Hoofd-bestuur en organisatoren kon de beschermheer kennis nemen van de groei en bloei van de Limburgse Bond van Tamboerkorpsen. Deze ongedwongen kennismaking in het Gouvernementsgebouw gaf het bestuur vertrouwen, dat men zich besloot Mr. Dr. Van Rooy als beschermheer gelukkig kon prijzen.

BESTUUR

Nadat de commissie van voorbereiding de haar opgelegde taak volbracht had, werd het bestuur gekozen en later aangevuld met de commissieleden, zodat het bestuur als volgt uitzag: Hub Jongen Heerlen (voorzitter) - M. Beckers Reuver (secretaris) - H. van Zijl Schaesberg (penningmeester) - G. Jurjus Treebeek - E. Wijnands Swalmen - A. Kastermans Versiliënbosch en W. Pilich Nieuwenhagen. Gezien de ervaringen in het verleden en om de organisatie, vooral in de moeilijke beginperiode, te

stabiliseren werden er in de eerste tijd op voorstel van voorzitter Hub Jongen geen bestuursverkiezingen gehouden. Bij de indeling in districten in 1966 werd het bestuur uitgebreid met de districtsvertegenwoordigers: H.W. Logister Schaesberg (distr. Kerkrade) - Chr. Odekerken Geleen (distr. Maastricht) - L. de Bey Oirsbeek (distr. Heerlen) - J. Hanssen Pey-Echt (distr. Roermond) - P.J.H. van Hoef Weert (distr. Weert) en W. Crins Beesel (distr. Venlo).

Om gezondheidsredenen traden de heren G. Jurjus - A. Kastermans en E. Wijnands af. Voor hun vele verdiensten werden deze werkers van het eerste uur als ere-lid benoemd. In 1967 nam de heer W. Meeuwissen Pey-Echt (distr. Roermond) de plaats in van de heer J. Hanssen. De heer J. Walendowski Brunssum (distr. Heerlen) vervangt de heer J. de Bey en de heer C. Timmermans Steyl-Tegelen (distr. Venlo) vervangt de heer W. Crins. In dat jaar werd er ook een commissie van beroep ingesteld waarin afgevaardigden uit diverse districten zitting hebben. Overigens is het verheugend, dat deze commissie van beroep nog niet in werking is hoeven te komen. In 1969 nam de heer W. Starmans Treebeek (distr. Heerlen) de plaats in van de heer J. Walendowski en J. Hanssen Pey-Echt (distr. Roermond) verving de heer W. Meeuwissen. Bij de splitsing van het district Venlo nam de heer J. van Toor Venray als afgevaardigde van dit nieuw district in het hoofd-bestuur zitting. Begin 1970 werd de heer H. van Zijl benoemd tot concoursleider en afgevaardigde in de drumbandcommissie van de Federatie van Katholieke Muziekbonden in Nederland. De heer C. Timmermans nam zijn functie als penningmeester van de Limburgse Bond van Tamboerkorpsen over. Door de grote groei van de bond bleek het ook noodzakelijk, dat de secretariale werkzaamheden werden gedeligeerd en de heer C. Timmermans werd als administrateur benoemd.

MUZIEKKOMMISSIE

Om op deskundige wijze voorgelicht te worden benoemde het hoofd-bestuur in 1966 een muziekcommissie, waarin zitting hadden de heren J. Jochems Roermond - G. Gijzen Reuver en L. Vliex Kerkrade, waarbij de heer W. Pilich als secretaris werd toegevoegd. De door het overlijden van de heer G. Gijzen in 1968 opengevallen plaats werd ingenomen door de heer J. Ruskus Roermond. In 1969 bedankte de heer L. Vliex wegens gezondsredenen en zijn plaats werd ingenomen door de heer W. Pilich Nieuwenhagen. De heer H. van Zijl Schaesberg werd nu als secretaris toegevoegd. Om persoonlijke redenen bedankte verleden jaar, de heer J. Jochems en werd vervangen door de heer W. Packbiers Heerlen, zodat de muziekcommissie bestaat uit de heren: J. Ruskus Roermond - W. Packbiers Heerlen en W. Pilich Nieuwenhagen. Deze muziekcommissie heeft als taak het bestuur in muzikale zaken te adviseren, zij stelt de lijst van verplichte werken samen voor de Limburgse kampioenschappen en de bonds-solistenconcoursen en formeert de examen-commissie bij de leerlingen-examens.

INSTRUCTEURS

De verhoging van het muzikale peil maakte noodzakelijk, dat er vooral kundige instructeurs moesten zijn om de zaken muzikaal te leiden. Reeds in 1963 bestonden er plannen om op diverse muziekscholen in Limburg een instructeursopleiding in het programma op te nemen. Nadat de heer J. Semmeling Maastricht in maart 1964 de exameneisen voor deze cursus had samengesteld, kon men een begin maken met de opleiding van instructeurs. De muziekscholen Kerkrade en Maastricht kregen de primeur en op 15 juli 1965 ontvingen de eerste instructeurs het fel begeerde diploma. De eerste geslaagden, die het instructeurs-diploma van de Limburgse Bond van Tamboerkorpsen in ontvangst konden nemen, waren te Kerkrade de heren: J. Janssen Schinveld - J. Schäfer Haanrade - M. Sauren Kerkrade - K. Schroën Heythuysen - J. A. Jochems Montfort - W. Verstappen Kelpen-Oler en te Maastricht de heer J. Berghs

uit Roermond. De muziekscholen te Roermond, Weert en Brunssum volgden het voorbeeld van Kerkrade en Maastricht, terwijl er bij diverse muziekscholen binnenkort instructeurs-cursussen gaan starten. De cursussen die tot heden gegeven werden leverden totaal 41 gediplomeerde instructeurs op. Om de instructeurs aan te sporen op de hoogte te blijven van de gang van zaken en zo mogelijk hun kennis te verrijken werd in 1971 een instructiedag voor instructeurs gehouden, waarbij een deskundige (M. A. Janssen Amsterdam) doceerde. Het ligt in de bedoeling meer van dergelijke bijeenkomsten te organiseren.

Reeds langer bestonden er plannen leerlingen-examens te houden. Dit had in 1970 zijn beslag, zodat men zich een goed beeld kon vormen van de muzikale vooruitgang in Limburg en het hoofd-bestuur kon op een verantwoorde wijze subsidies verstrekken. Werden verleden jaar enkel examens afgenomen voor het diploma A, in 1971 werd dit uitgebreid met het diploma A en B, terwijl het in de bedoeling ligt de komende jaren examens af te nemen voor het diploma A, B, C en D. Zodat de gevorderde leerlingen hun muzikale kennis kunnen verrijken. Bij de eerste leerlingen-examens waren er 157 kandidaten, waarvan slechts 20 gegadigden werden afgewezen.

CONCOURS

Vóór het ontstaan van de Limburgse Bond van Tamboerkorpsen was het zo, dat het deelnemen aan de toenmalige concoursen veelal een uitwisseling van prijzen was. De jury werd dan meestal gevormd door personen die terzake niet zo heel kundig waren. Het ontbrak ook vaker aan de goede samenwerking van de vereniging onderling, want vrijwel ieder zondag was er wel ergens een concours en het was niet vreemd, dat er op dezelfde dag binnen een straal van 10 à 15 km op 3 à 4 plaatsen "muziekwedstrijden" gehouden werden. Een concoursreglement was er meestal niet, dit werd dan wel op de z.g. "tamboer-maitre zittingen" geregeld op welke wijze het concours werd uitgespeeld.

Het is dan ook de grote verdiensten van de Limburgse Bond van Tamboerkorpsen, dat zij de concoursen wisten te coördineren en op een hoger plan te brengen. Hiervoor was een goed hanteerbaar concoursreglement vereist en vooral een deskundige jury. Allerwege heeft men thans veel bewondering voor de bondsconcoursen, die muzikaal op een hoog plan staan, ofschoon er organisatorisch soms wel iets aan ontbreekt. Het eerste federatief concours werd gehouden op zondag 6 mei 1962 te Reuver en telde 19 deelnemers. Dat het muzikale peil gelijke tred hield met de gestadige groei van de L. B. T. moet hierin gezocht worden, dat de verplichte werken een gedegen voorbereiding noodzakelijk maakte, hoewel de eerste jaren, vooral voor de fluit- en tamboerkorpsen, omdat zij meestal eenstemmig waren, deze werken te licht en niet zo interessant waren. De Limburgse Bond van Tamboerkorpsen gaf o. a. daarom de heer M. Everaerts uit Maastricht opdracht om voor de tamboerkorpsen in de hoogste drie afdelingen voor de concoursen in 1964 werken te componeren. Tot 1968 stelde de eigen muziekcommissie de lijst van verplichte werken vast en de laatste jaren wordt deze lijst door de SONMO-muziekcommissie samengesteld. Gezien de resultaten bij de nationale kampioenswedstrijden, die verleden jaar voor het eerst te Pey-Echt (de L. B. T had hierin de primeur) en in 1971 door de Zuid-Hollandse Bond georganiseerd werden, kan men aannemen, dat de werkwijze op het muzikale vlak in Limburg juist is geweest. Ook de solisten-concoursen (het eerste vond plaats op 24 maart 1963 te Nieuwenhagerheide) hebben hier veel toe bijgedragen. Hoogtepunten van de wedstrijden is wel het Limburgs Kampioenschap-concours. Voor de eerste maal werd dit gehouden in 1962 te Geleen.

Van veel waarde zijn steeds de opbouwende rapporten van de jury. Het bonds-bestuur is er tot nu toe nog altijd in geslaagd zeer deskundige personen als jury-lid aan te trekken, hetgeen door de korpsen ten zeerste wordt gewaardeerd en haar vruchten heeft afgeworpen.

CONTACT-ORGAAN

Aanvankelijk waren de lid-korpsen aangewezen op het maandblad St. Caecilia, het orgaan van de Federatie van Katholieke Muziekbonden in Nederland. Aangezien er vaker circulaires rond gestuurd moesten worden en daar bleek, dat niet alle secretarissen hiervan voldoende kennis namen, besloot men een eigen mededelingen-blad in het leven te roepen waarbij de korpsen verplicht werden, tenminste 5 exemplaren per uitgave af te nemen. Dit werd gedaan omdat men er dan zeker van was, dan tenminste iemand van de vereniging zich op de hoogte stelde van de gebeurtenissen. De eerste uitgave van dit mededelingen-blad, dat om de 2 maanden zou verschijnen, kwam in december 1963 van de pers. Redacteur was de heer W. Pilich, die ook de administratie en de verzorging van het blad op zich nam. De eerste jaargangen werden in eigen beheer gestencild. Toen in 1967 bleek, dat men steeds meer kopy en men met meer stijgende interesse het mededelingen-blad ging lezen, besloot men het blad maandelijks te laten verschijnen. Een redactioneel hoogtepunt in datzelfde jaar, was het plaatsen van de eerste foto. Door de vele werkzaamheden die er aan de verzorging waren verbonden was het noodzakelijk de redactie uit te breiden en maart 1968 werd de heer P. Lejeune Maastricht als mede-redactielid benoemd. Het contact-orgaan kreeg ook een naam en de eerste uitgave in 1968 van "De Tamboer-Maitre" verscheen in off-set druk. De verzorging werd steeds beter en vanaf november 1969 verschenen de uitgaven in gewijzigde en betere off-set druk. Het blad kreeg in december 1970 een nieuw jasje met hierop een foto van een Miss Majorette. Per 1 juni 1970 werd de redactie gewijzigd en nam de heer W. Starmans Treebeek de plaats in van de heer P. Lejeune. Bij de start telde het mededelingen-blad circa 400 abonnee's. De huidige oplage bedraagt 1800 exemplaren per maand. De tamboer-Maitre is een graag gelezen blad, dat niet alleen in Nederland maar zelfs over onze landsgrenzen gelezen wordt. De redactie streeft er naar het blad zo actueel en zo interessant mogelijk te maken en beoogt hierbij altijd meer verbeteringen in de verzorging aan te brengen.

EPILOOG

In de afgelopen 10 jaren heeft het tamboerkorps-wezen in Limburg een dynamische ontwikkeling doorgemaakt. De grote achterstand die ons gewest op dit gebied op het overige deel van Nederland had, is weggewerkt.

Er is veel bereikt, de gemeentelijke subsidies voor de tamboerkorpsen zijn verbeterd. Het repertoire van de tamboerkorpsen liet veel te wensen over. Dankzij de ontwikkeling is hierin een gunstige verandering gekomen. De BUMA regeling is op een soepele wijze behandeld. Het belangrijkste is wel, dat de verstandhouding tussen de korpsen onderling zeer verbeterd is.

Wanneer bovenstaand geschrift zou men kunnen afleiden, dat alles op rolletjes heeft gelopen. Niets is echter minder waar. Voor de bereikte resultaten is er enthousiast en hard gewerkt. Veel onbegrip bij de korpsen heeft het bonds-bestuur moeten overwinnen. Alle hulde aan deze werkers. Volledigheidshalve moeten wij lof geven aan bonds-secretaris de heer M. Beckers die vooral in den beginne bergen werk heeft verzet.

Dit alles zou evenwel niet mogelijk zijn geweest zonder de vele "stille propagandisten" de mensen uit de verenigingen, die anderen wisten te overtuigen van de juistheid van een sterke organisatie.

Bij de vele hoogtepunten kon men evenwel niet voorbijgaan aan enkele gebeurtenissen die een zware slag betekende voor de Limburgse Bond van Tamboerkorpsen. Het overlijden van de heer A. Kastermans Versliënbosch en de heer G. Gijzen Reuver was een groot verlies voor de Limburgse Bond van Tamboerkorpsen. Dit verlies heeft men goed weten te verwerken en de organisatie bruist van activiteit.

Met de juiste instelling van het hoofd-bestuur en districts-besturen en met hulp en medewerking van de lidkorpsen is de Limburgse Bond van Tamboerkorpsen een lang leven beschoren.

limburgse bond van tamboerkorpsen

bestuur

Beschermheer	:	Mr. Dr. Ch. J. M. A. van Rooy
Voorzitter	:	Hub Jongen, Heerlen
Secretaris	:	M. Beckers, Reuver
Penningm/administr.:	:	C. Timmermans, Steyl-Tegelen
Vice-voorzitter	:	P. J. H. van Hoef, Weert
2e Secretaris	:	H. W. Logister, Schaesberg
Leden	:	Chr. Odekerken, Geleen
		W. Starmans, Treebeek
		J. Hanssen, Echt
		J. van Toor, Venray
		H. van Zijl, Schaesberg
		W. Pilich, Nieuwenhagen

ere-leden

J. J. Wijnands, Swalmen
G. Jurjus, Treebeek
W. P. Bovee, Beesel
J. Brauwer, Belfeld
Th. Reinders, Kessel
J. Jochems, Roermond
J. Schreibers, Kerkrade

redactie contactorgaan „de tamboer-maitre”

W. Pilich, Nieuwenhagen
W. Starmans, Treebeek

voorstrevend en democratisch

Een bestuurslid van de Limburgse Bond van Muziekgezelschappen die het wel en wee van de tamboerkorpsen bijzonder ter harte gaat, is de heer Boermans. Hij stond aan de wieg bij de geboorte van onze bond. Vooral in de beginperiode was hij het, die ons steeds met goede raad bijstond. Van zijn rijke ervaringen hebben wij veelal kunnen profiteren. Een goede reden om de heer Boermans op te zoeken en te laten vertellen over de eerste tijd.

REDACTIE : Wat waren de beweegredenen van wijlen burgemeester Scheelen om de tamboerkorpsen in Limburg te organiseren?

BOERMANS: Het doel van burgemeester Scheelen zg. - toenmalig voorzitter van de Limburgse Bond van Muziekgezelschappen - was niet alleen het ledental van de Limburgse Muziekbond omhoog te brengen, maar ook de Katholieke Federatie de grootste van Nederland te maken. De eerste bijeenkomst met enkele bekende personen uit de tamboerkorpswereld had een oriënterend karakter en op uitnodiging van burgemeester Scheelen waren van onze bond aanwezig, de secretaris dhr. Rongen, de penningmeester dhr. Smeets en ondergetekende. Hierna werd een bijeenkomst opgeroepen met korpsen. In deze vergadering deed zich het volgende voor, voorzitter Scheelen opende de vergadering en deelde mede dat hij tot zijn grote spijt vertrekken moest en mij de opdracht gaf de vergadering verder te leiden. Ofschoon onvoorbereid, heb ik deze vergadering verder geleid. Schijnbaar hadden verschillende korpsen iets tegen een organisatie, misschien wel uit ervaringen van vroeger van hun eigen bond. In ieder geval het werd een ware poolse landdag. Enfin, hoe dan ook, ik had deze vergadering tot een goed einde gebracht. Eerlijkheidshalve moet ik zeggen, dank zij enkele vooruitstrevende mensen uit de tamboerwereld. Deze mensen waren schijnbaar met een vooropgezet doel naar deze vergadering gekomen om iets in het leven te roepen. Er werd een commissie van voorbereiding samengesteld. De bond in wording zou provinciaal worden en onder een eigen bestuur als onderafdeling van de Limburgse Bond van Muziekgezelschappen fungeren. Op mijn voorstel werd een bedrag - naar ik meen f 500,- - beschikbaar gesteld om de eerste stoot op te vangen.

REDACTIE : U zei niet voorbereid te zijn op deze eerste vergadering, maar had U toch enige verwachtingen?

BOERMANS : Ik heb de vergadering naar eigen inzicht proberen duidelijk te maken dat het noodzakelijk was, dat de tamboerkorpsen zich gingen bundelen en dat de Limburgse Bond van Muziekgezelschappen, gezien de 25-jarige ervaring, hierbij gaarne als adviseur zou willen optreden. Mijn eerste indruk was, dat bepaalde mensen, die thans de organisatie groot hebben gemaakt, deze organisatie van de grond konden krijgen. Dit kwam dan omdat het personen met idealen betrof, die er ook gelukkig nog in deze wereld zijn. Het was vooral een goede greep van burgemeester Scheelen om de heer Hub Jongen te benaderen om het voorzitterschap van de Limburgse Bond van Tamboerkorpsen (of zoals U zich eerst noemde Limburgse Federatie van Fluit- en Tamboerkorpsen en Drumbands) op zich te nemen. Burgemeester Scheelen wist dat Hub Jongen zeer sociaal ingesteld is en veel voor de jeugd voelt. Diverse reglementen werden uitgewerkt en dhr. Hub Jongen wist Ir. Raedts, directeur van de Oranje-Nassau Mijnen te bewegen een wisselbeker voor de bondssolistenconcoursen beschikbaar te stellen. Het eerste solistenconcours werd een groot succes. Verplichte werken, vastgesteld door een eigen muziekcommissie, werden ingevoerd en de componist M. Everaerts uit Maastricht componeerde enkele werken voor de Limburgse Tamboerkorpsen. Ook kwamen er Limburgse Kampioenschappen en onze hoop was, ook op het W. M. C. in de Roda-hal terecht te komen. Deze wens is gedeeltelijk in vervulling gegaan, daar in 1970 de Limburgse Kampioenschappen in de Roda-hal zijn gehouden.

REDACTIE : Waaraan is volgens U te danken, dat onze bond in deze 10 jaar zo snel gegroeid is van 27 tot 200 lidkorpsen ?

BOERMANS : Ik ben van mening, dat dit op de eerste plaats komt door de juiste instelling van Uw bondsvoorzitter, die tact genoeg heeft om met allerlei mensen om te gaan en die het vermogen heeft om veel te nemen. Hub Jongen weet zijn mensen warm te maken voor hun bond. Dat de tamboerkorpsen een goed bestuur heeft, de juiste mensen op de juiste plaatsen. Ook is het muzikale peil, vooral de laatste jaren met sprongen omhoog gegaan. De bond heeft de concoursen in goede banen geleid, waarbij vakmensen de jury vormen. De korpsen en instructeurs willen een rechtvaardige, strenge beoordeling. De korpsen hebben ingezien, zonder een bond gaat het niet meer, het moet alles geleid en georganiseerd worden. Ik zou op dit moment geen organisatie weten die het beter zou kunnen doen dan de L. B. T.

REDACTIE : Had U deze grote vlucht verwacht ?

BOERMANS : Dat Uw organisatie zo'n grote vlucht zou nemen had ik in de verste ver- niet verwacht. Wel had ik het volste vertrouwen in deze mensen, die zich met de le- ding hadden belast. Uw bond heeft eigenlijk een nog grotere toekomst als de Bond van Muziekgezelschappen door de vele jeugdigen in Uw gelederen. Met Mr. Dr. Ch van Rooy als beschermheer kunt U zich gelukkig prijzen, want hij toont veel belangstelling voor Uw bond. Ik heb Uw beschermheer eens horen zeggen: "Ik kan Hub Jongen niets weigeren". Door het organiseren van muziekfestivals heeft Uw bond de problemen van de "wilde" concoursen deskundig opgevangen.

REDACTIE : Hoe ziet U de ontwikkelingen in de L. B. T. ?

BOERMANS : Het is een zegen voor de korpsen, dat de muzikanten muziek kunnen lezen, dat bevorderd wordt door de mogelijkheid examens af te kunnen leggen. Zeer veel wordt hiertoe bijgedragen door de instructeurscursussen, gegeven door de diverse muziekscholen. Het is te hopen, dat voor deze doelstelling hogere subsidies ter beschikking worden gesteld. Wij moeten hierbij aantekenen, dat niet elke afgestudeerde instructeur ook een "leider" zal zijn. De problemen van physiologie en paedagogie spelen ook hierbij een grote rol.

De door de Limburgse Bond van Tamboerkorpsen ingevoerde indeling in districten is zo vooruitstrevend, dat ook de Limburgse Bond van Muziekgezelschappen dit systeem heeft ingevoerd. De districtsvergaderingen of regiovergaderingen, zoals onze bond deze noemt, zijn veel vruchtbaarder dan de algemene vergaderingen. Men spreekt veel vrijer en men ervaart veel meer van het wel en wee van de aangesloten korpsen. De opzet is democratisch, want besluiten worden tevoren doorgesproken en aldus voorbereid voor de algemene vergadering. U kunt trots zijn op Uw contactorgaan, dat maandelijks verschijnt. De Limburgse Bond van Muziekgezelschappen is jaloers op "de Tamboer-Maitre". De tips in dit blad zijn zeer waardevol en de uitgebreide berichtgeving in de eigen verenigingen houdt iedereen op de hoogte. Het is een graag en veel gelezen blad.

Tot slot moet ik U eerlijk zeggen, dat ik persoonlijk altijd grote voldoening heb gehad (en nog heb) met de gang van zaken in Uw bond en ik volg nog steeds met grote belangstelling de ontwikkelingen in de Limburgse Bond van Tamboerkorpsen.

verwachtingen uitgekomen

Aan de werkers van het eerste uur is het hoofdzakelijk te danken, dat de L. B. T. goed van de grond is gekomen. Wij laten hier twee van deze personen, die wegens hun verdiensten voor de L. B. T. tot ere-lid zijn benoemd, aan het woord.

DE HEER E. WIJNANDS UIT SWALMEN is van mening, dat de verwachtingen bij de oprichting van de L. B. T. vrij hoog gespannen waren, maar dat de organisatie in 10 jaar tijd zo'n toeloop zou krijgen is toch wel een verrassing voor hem. Hierbij is men veel dank verschuldigd aan de bonds-secretaris M. Beckers uit Reuver. In de beginperiode schreef hij o.a. veel brieven naar korpsen, met daarin de opmerking, dat indien de stijging van de aantal leden zo door bleef gaan, men zich genoodzaakt zag geen korpsen meer als lid aan te nemen. Dit was dan een leugentje als best-wil, maar het heeft zijn vruchten afgeworpen, aldus de heer Wijnands, die ook verheugt is over de ontwikkelingen in de L. B. T., waarbij hij zijn bewondering be-toont voor het bestuur, met als uitblinker bondsvoorzitter Hub Jongen. Zoals deze voorzitter zal er nog een tweede gezocht moeten worden, zegt de heer Wijnands. Men moet op deze voet blijven doorgaan en dan zal zeer zeker alles naar wens verlopen. De onderlinge verstandhouding wordt uitstekend bevorderd door het contact-orgaan "De Tamboer-Maitre".

Met een redacteur als de heer W. Pilich, ook één van de werkers van het eerste uur, moet het wel goed gaan.

In de beginperiode was het moeilijk werken, zegt de heer G. JURJUS UIT TREEBEEK. Op de wilde concoursen waren de prijzen veelal tevoren verdeeld. Er moest iets gaan gebeuren. Ondanks veel tegenwerking had men toch hoge verwachtingen en deze zijn volgens de heer Jurjus volkomen uitgekomen. In de eerste tijd werden er wel enkele doelloze vergaderingen gehouden, met veel onnodig gediscussieer, maar nadat de voorzitter van de R. K. Limburgse Bond van Muziekgezelschappen, de heer W. Schee-
de aanstoot had gegeven, hebben de korpsen ingezien, dat men zich moest gaan organiseren. Het actieve bestuur, onder het deskundige voorzitterschap van de heer Hub Jongen, voerde een taktisch beleid. Veel werk is er die tijd ook verricht door het onlangs overleden ere-lid A. Kastermans uit Versiliënbosch. Het beleid van het huidige bestuur vindt ik nog steeds uitstekend, aldus de heer Jurjus. Vooral de indeling in districten maakt het contact met de lidkorpsen gemakkelijker. Van de geboden mogelijkheid om aan de muziekscholen de instructeurscursus te volgen wordt volgens de heer Jurjus echter te weinig gebruik gemaakt. Hij is altijd al een voorstander geweest voor het houden van leerlingen-examens. Het verheugt hem, dat deze examens nu doorgang vinden, want de heer Jurjus meent, dat ook alle drumband-muzikanten muziek moeten kunnen lezen. De heer Jurjus is nog steeds erg geïnteresseerd in het wel en wee van de L. B. T. Met genoegen leest hij maandelijks het contact-orgaan "De Tamboer-Maitre" en kan hierin de geweldige groei van de Limburgse Bond van Tamboerkorpsen volgen.

"Houen zo" is de wens van de heer Jurjus.

samenwerking....

Om eens het licht op te steken, hoe het in de tijd van voor de oorlog en na de oorlog met de gang van zaken bij de korpsen was, hebben wij met de heer J. Schreibers uit Kerkrade gesproken. De heer Schreibers is mede-oprichter van fluit- en tamboerkorps Wilhelmina Kerkrade-Holz, een der oudste nederlandse pijperkorpsen, tevens één der eerste werkers bij de oprichting van onze bond. Dhr. J. Schreibers - Júpke voor zijn vele vrienden - heeft een langdurige staat van dienst in het verenigingsleven: lid vanaf de oprichting, waarvan hij 1 jaar penningmeester en liefst 39 jaar voorzitter was. Hij leerde al vroeg de gang van zaken in het verenigingsleven, hij was een der steunpilaren van de jeugdbeweging van de arbeidersorganisaties. Toen in 1921, aldus de heer Schreibers, Wilhelmina Holz opgericht werd, waren wij het enigste fluit- en tamboerkorps in Limburg. Later kwamen er andere korpsen: Juliana Versliënbosch, St. Jozef Vaals, Prins Bernhard Waubach (werd opgericht onder de naam "Frei Weck", red.) St. Pancratius Munstergeleen om enkele te noemen. In Heerlen was op het eind van de twintiger jaren een groots schuttersfestijn georganiseerd. Hier namen hoofdzakelijk duitse "Spielmanzügen" en een enkel Nederlands korps aan deel.

De heer Schreibers is van mening, dat de pijpermuziek in Limburg haar oorsprong heeft gekregen volgens de duitse militaire inbreng. De huidige muziek van de korpsen van de L. B. T. heeft echter een geheel eigentijds gezicht. Dit is vooral te danken aan de uitstekende organisatievorm van de L. B. T. Ook in vroegere jaren heeft men gepoogd de korpsen tot onderlinge samenwerking in een organisatie te bewegen. O. a. was er een Zuid-Limburgse Bond, een Midden-Limburgse Bond en de Bond St. Christoffel, meer noordelijk in onze provincie. Dat deze niet zijn uitgegroeid tot hechte organisaties heeft als oorzaak, dat de kern van deze bonden niet over voldoende ervaringen beschikte om de teugels strak te kunnen houden en een voldoende respect afdwingend beleid te voeren, aldus dhr. Schreibers. Met de Limburgse Bond van Tamboerkorpsen prijst hij zich zeer gelukkig en is van groot belang voor het muzikale peil dat men heeft weten te bereiken. De combinatie van ervaring en enthousiasme in het bestuur staat er borg voor, dat de L. B. T. uit onze huidige samenleving niet meer weg te denken is. De heer Schreibers, die ook bij de eerste bijeenkomsten en vergaderingen van de L. B. T. aanwezig was en een groot aandeel heeft gehad bij de samenstelling van de eerste reglementen, had een dergelijk grote toeloop van korpsen, gezien zijn vroegere ervaringen, niet verwacht.

Zo was hij 15 jaar geleden ook aanwezig bij de oprichting van de Internationale Bond waarvoor toendertijd het initiatief was uitgegaan van het korps "Alte Kameraden" uit Aken. Dhr. Schreibers is vier jaar voorzitter geweest van deze bond, waarbij Duitse, Nederlandse en Belgische korpsen aangesloten zijn. Ondanks verwoede pogingen er iets goeds van te maken, heeft hij toch moeten constateren, dat de tijd voor internationale samenwerking op hoog muzikaal niveau nog niet te verwezenlijken was, hetgeen vooral zijn oorzaak had in het vasthouden aan het duitse militaire systeem door de duitse korpsen. De Internationale Bond heeft zijn vele werkzaamheden weten te waarderen door dhr. Schreibers als ere-voorzitter te benoemen. Daar dhr. Schreibers voor het Kerkraadse verenigingsleven veel te betekenen heeft gehad, werd hij in 1956, mede in verband met zijn 40-jarig dienstjubileum bij de Domaniale Mijn, door H. M. de Koningin onderscheiden in de Orde van Oranje-Nassau.

Het zij deze thans 69-jarige verenigingsman in hart en nieren gegeven dat hij in goede gezondheid nog vele jaren van zijn welverdiend pensioen mag genieten en wij hopen hem op onze festiviteiten nog vaak te ontmoeten.

samenstelling: W. Pilich, Nieuwenhagen
W. Starmans, Treebeek

foto's: fotografie Jac. G. Vinken, Nuth

druk: drukkerij Eydeys, Egelshoven